

21. února L.P. 2026 – 37. Ročník necenzurovaných novin Kamarádů Staré řeky

Kamaráde, kamarádko!

Je tomu již mnoho let, co Nadace pro srandy a legrace Kamarádů Staré řeky poprvé spustila fenomenální stroj času, ve kterém jsme se vraceli do dob minulých, abychom na koníčku fantazie, na vlastní kůži zažili to, o čemž jsme se dovídali jen ze starých knih, pověstí a vykopávek. Rok co rok jste se s námi mohli zúčastnit už zapomenutých a přesto převratných historických faktů, dokonce navštívit s námi mnohá exotická místa a spolu s námi být přímými účastníky těchto výjimečných událostí. Tak hurá a jdeme na to:

Všechno máme na triku, 60 let v Mexiku!

Nejíme a nespíme, už se s Vámi těšíme. Nadace (pro srandy a legrace) která nemá dotace.

Mnoho vody uběhlo v Berounce od doby, kdy pár kamarádů, po vzoru prvních trampů založila svoji osadu Kamarádi Staré řeky, která si dala do vínku svoje moto: Láskou naší je příroda, příkazem budiž kamarádství. V tomto duchu se snažili trampovat, jednat i žít. Jak roky běžely, osada se rozrůstala, rozšiřoval se i repertoár zájmů a aktivit osady. Popsat vše v pár větách, zdá se býti práce nadlidská, a tak snad jen pro osvěžení paměti pár nejvýraznějších aktivit: trampování a poznávání nejen naší vlasti, ale i ostatních koutů světa, vodácké putování po řekách a oceánech, přátelská setkání s kamarády ostatních osad, budování campů a osadních kluboven, příštěřků, seníků, srubu, pořádání slezin, osadních bálů, vánočních setkávání, osadních veselic i pravidelných osadních potlachů. To vše za zvuků trampských písniček hudebních souborů osady i jednotlivých kamarádů. Takřka celá historie osady je zachycena ve třinácti osadních kronikách,

mnoha fotoalbech, knížce i almanaších, které naše osada vydala, ledasco je zachyceno i na filmových pásech, nahrávkách i na CD nosičích Kamarádů Staré řeky. Ohlédneme-li se po 60ti letech prožitých v naší osadě, můžeme skromně prohlásit, že se nemáme za co stydět. Vzpomeňme i na kamarády, kteří již sedí kol ohně v trampském nebi, a popřejme všem, jenž táhnou tu naši trampskou káru dál, hodně zdraví, štěstí a sil do dalších roků prožitých v kruhu kamarádů. **Osada stará nezajde s náma!**

HURÁ DO MEXIKA

Pancho Villa

Je to již mnoho let, které dělí náš poslední výlet do historie Mexika. V roce 1867 jsme vyprovodili Habsburka Maxmiliána I, mexického císaře před popravčí četu. Náš poslední výlet do Mexika byl završen tragédií. Po letech se pokusíme začít o něco veseleji.

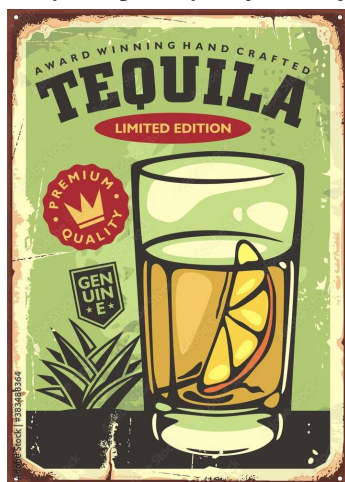
Pancho se žení!

Kdo je to Pancho? Narodil se jako Doroteo Arango do chudé rolnické rodiny na haciendě de la Loyotada, největším ranči v provincii Durango. V 16 letech zastřelil správce haciendy, který se pokusil znásilnit jeho sestru. Pancho utekl do hor a přidal se k banditům. Jak prozíravé, již tehdy to byla nezbytná průprava pro vstup do vysoké politiky. Přijal nové jméno Francisco Villa.

Po svém dědečkovi z otcovy strany. V roce 1902 byl zatčen a přinucen vstoupit do federální armády, ale dlouho tam ne vydržel. Jednou dojel k malému ranči, z dálky viděl, že se tam tančí, Mexická svatba právě tam byla, ženil se tady Pancho Villa. Spanilou nevěstou je jistá Maria Luz Corral. Pancho se stal vůdcem severní divize (*divisione norte*) a ovládal severní hranici Mexika. Občas si odskočil něco šlohnout i do USA. V roce 1916 po jednom nájezdu na Columbus pronásledoval Pacha a jeho severní divizi Generál John J. Pershing, neúspěšně. Pancho se stáhl z politiky a přes svou obrovskou popularitu žil poklidným životem.

V roce 1920 se Villa pokusil do vrcholné politiky vrátit. Jeho politické ambice ukončila kulka nájemného vraha, kterého na svého oponenta vyslal prezident Obregon. Pro většinu Mexičanů je Pancho Villa národním hrdinou. Ale to jsme se až příliš posunuli v čase. Vraťme se k malému ranči poblíž Rio Grande a do El Pasa, kde všichni zpívají, pijí a tančí. Tequila ať teče proudem, do rytmu hejbejme každíčkým oudem.

Zpráva o premiéře první operety Kamarádů Staré řeky. Bál 2025

Zpoždění, a neb: Proti větru čurat nelze!

Peron žloutkovického nádraží se začal plnit již dlouho před příjezdem prvního vlaku. Cestující se notně posilovali vodou zrzavou i ohnivou, takže někteří trapeři byli překvapeni, když úderem 19. hodiny se do stanice přičítala lokomotiva s vagony plně obsazenými cestující veřejností. Marně hledali místo na vyvýšených pahorcích, aby alespoň částečně mohli být svědky této nevídané historické události. A bylo na co se dívat. Strojvůdce Wimpi vedl neochvěnou rukou supící lokomotivu, bremzák tak tak stačil zašlajfovát, opilý koloťuk Herman Šulce zběžně kontroloval obruče, výpravčí Egi stavěl do latě balet posunovaček, trampové

seskakovali z dosud pohybujících se vagonů a již prostí nádražáci rozbalovali červený koberec, aby naň mohl vstoupit náčelník Jihozápadní dráhy Honispoj Šedivý. Kapela spustila tuš, náčelník vyslechl hlášení výpravčího, ochutnal nádražácký guláš, poplácal po

prdelkách posunovačky a dokonce pochválil i aktuální nástěnky, kterými bylo nádraží dokonale vyzdobeno. Náčelnická kontrola dopadla skvěle a na peróně propukla nikým neřízená veselice. Návštěvníci i hosté si užili krásné chvíle při poslechu tradičního nádražního orchestru Kamarádů Staré řeky. Těžko se popisuje překvapení zúčastněných, když se při zvucích skladby Orange expres na peron přičítal opravdový rychlík barvy pomeranče a svištěl přes Žloutkovice na New York. Poté se pustila do produkce známá a oblíbená skupina ELDORADO a známou skladbou Vlak půlnoční rozjela všeobecné veselí, dobrou náladu i taneční rej, při kterém se obě kapely nejen střídaly, ale byly si oporou ve chvílích, kdy jednotliví muzikanti vyčerpáním umdlávali. Nutno podotknout, že úžasné chvíle přinesl všem zúčastněným i skvělý výpravčí Pískal, alias Egi Píšťalka, který během večera se svými zednickými varhanami dokázal všechny pobavit dobovou a tematicky dobře zvolenou náborovou písní. Zde uvádíme text písně: Dejte se k nám, ČSD volá, potřebujem na práci každého vola, dejte se k nám k armádě modrý, /: ta kromě kolejí, mašin a trolejí, jináč všechno dobrý:/..... Ještě v ranních hodinách, kdy se povedená společnost rozcházel, zněla v uších tato podmanivá píseň. Tak jen tak dál! Dejte se k nám! Pro Times a colt na památku této události sepsal Baron

59. Výroční oheň

59. výroční oheň Kamarádů Staré řeky proběhl jako již tradičně v poklidu, vesele a dá se říci ke spokojenosti všech zúčastněných kamarádů. Přípravy probíhaly dle ustáleného scénáře, těžkou práci na sebe vzali kamarádi, kteří se ještě jakž takž mohou pohybovat. Ostatní dle svých

možností přiložili ruku k dílu, a tak v sobotu po odpoledním muzicírování mohly započít soutěže. Legrace se užilo vrchovatě a i trampská drobotina s chutí předváděla svoje dovednosti. Po zapálení výročního ohně a písničkách Kamarádů Staré řeky se rozběhl muzikantský kolotoč zpívajících kamarádů vhodně prokládaným veselým vyprávěním i neuvěřitelnými zážitky přítomných trampů. I počasí nám tentokrát přálo.

Nejnovější zaručené zprávy od našich dopisovatelů

Bora Bora ožila!

Donesla se nám zpráva, že seňora dona Bobinos de Beraun se vydala na dalekou výpravu na ostrov Bora Bora uprostřed Tichého oceánu. Až tam jí zaneslo pátrání po svých předcích. Nepopsatelná radost zaplavila její ňadra, když se po letech na pobřeží setkala s několika bratrance a sestřenicemi. Krásné, nečekané a milé rodinné setkání. Přejeme šťastný návrat a těšíme se na přednášku o zážitcích a poznatcích naší cestovatelky.

Poprask na Berounce.

Tisková kancelář obdržela zprávu, že v dějinách naší vlasti došlo zřejmě k omylu při zaznamenávání historických událostí na řece Berounce a to poblíž Nezabudic. Hledáme pamětníky, kteří by potvrdili autentičnost tohoto snímku, neboť se zdá, že dějiny se v dnešní době poněkud vymykají skutečným.

VAROVÁNÍ - NEBERTE SI PŘÍKLAD!

I přes mnohá varování sportovních referentů a bezpečnostních složek, dvě juniorky A.H. a B.B. v již pokročilém věku se vydali na riskantní výpravu. Hodlaly nejen kochati se krásami přírody v křivoklátských hvozdech, ale dokázat sobě i svému okolí, že vyšší věk není překážkou pro sportovní výkony. Hned na počátku této nebezpečné výpravy se odpoutaly od doprovodných šerpů. Následně, nedbajíc chybějících přístrojů, jimiž je možno volat o pomoc, zvolily každá jinou trasu k vytčenému cíli. Porouchané bicykly, četné odřeniny, poraněné rameno a nakonec i zlámaný krček stehenní kosti jim bylo náležitou odměnou. V konečné fázi tohoto hazardu přišla vhod jak pomoc kamarádů, policie i záchranné služby. Přes všechna negativa dopadlo vše dobře a A.H. získala i fungl novou endoprotézu kyčelního kloubu. B.B. byla doporučena rehabilitace veprostřed Tichého oceánu. Proto všichni, kteří byste chtěli sobě či jiným dokazovat, že ještě nepatříte do starého železa, berte na vědomí moudrost sira Winstona Churchilla: Za svoji dlouhověkost vděčím sportu! Nikdy jsem ho neprovozoval!!! O dramatickém průběhu této riskantní a dech beroucí výpravě se dočtete v autentické reportáži buď v tomto listu, případně v kronice osady.

CHVILKA POEZIE

Bank of Texas

Vyloupil jsem banku v El Pasu,
teď po mě pasou v Texasu,
jestli mě chytí,
skončí mé žití,
pohoupám se na lasu.

Kenn

KOVBOJOVA ZPOVĚĎ

Když se nad prérií stmívá,
kovboj se do ohně dívá,
nadává na práci svou.
"Celej den naháním stáda,
bolí mě prdel i záda,
a krávy v ohradách řvou.
Pod hlavou sedlo mě tlačí,
taky už nejsem nejmladší,
hovno ze života mám.
Ta blbá práce mě zmáhá,
už ani rum nepomáhá,
zejtra se k banditům dám."

Kenn

Jubilanti roku 2025

Nikdo nemládne. Naopak. Čas, ten neúnavný běžec postupuje nezadržitelně krok za krokem neustále vpřed. Dokonce se zdá, že

čím více se blížíme k cíli, ten sprinter stále přidává na tempu. Osada ale nezapomíná. (Někdy.) A tak dovolte, abychom alespoň prostřednictvím Times a Colt za vás popřáli všem osadníkům KSŘ-jubilantům, kteří se dožili L.P. 2025 v klínu naší osady kulatého či půlkulatého výročí. Požehnaného věku **75.** let se dožili: Jana Špacírka, Loreta z Pařízků, Maruš Frambíků, Svat'a ze Sifonova, Baron a Marta z Baronova. Do krásné **70.** Let se proskotačili: Jindřiška z Janásů, Klokan, a Jana ze Sanaistrova, na **65.** se probojoval Ríša, **60.** již dohonila: Zuzku z klanu Hradilů i Jirku Fíka a **50.**tku v loňském roce oslavili už i někteří mladíci: kamarád Kapr, Mates a Tomáš-Rafika j.n.. Tak tedy: **Hodně zdraví, jiskru v oku do všech vašich dalších roků! Pevné nervy, dlouhé štreky s Kamarády Staré řeky.** Redakce T & C

POZOR NA NĚJ !! Mexický Salvator Dali pohybující se pod pseudonymem **Mipan**, se ukrývá na dnešní oslavě Old river Rio grande. Donašeči Pinkertonovy agentury odhalili, že se ukrývá pod maskou prostého mexického rolníka pěstujícího popcorn. Na jeho dopadení a zadržení jest vypsána odměna 13,- Pesos a hlt kvalitní tequily.

HLAD JE NEJLEPŠÍ KUČAŘ Pozvánku na dnešní fiestu přijal i známý stavební podnikatel, vajero a **gastronomo Don George Fík**, který vám poradí jaké lahůdky a dobroty vám může nabídnout Fellena z El Pasa ve své kantýně.

Pozor Papa rací!!! Obdrželi jsme varování, že v sále se pohybuje známý paparaci, **gaučo Vojtech Carbon**. Se svým objektivem se snaží lovit seňority, a svoje úlovky se snaží poskytovat redakci Times a Colt. Je poměrně malé postavy, ale spolehlivě ho poznáte, neboť jako maskování používá chůdy, takže ač nevelkého vzrůstu, se stává nepřehlédnutelný.

Poprask na Rio Grande

Celý rok se k nám dostávalo zpráv o naplněných sálech,

potlachách, i festivalů, na kterých se objevil soubor Kamarádů Staré řeky. V posledních dnech pobouřila všechny příznivce tohoto hudebního tělesa zaručená zpráva, že se títo neúnavní drnkači trampských songů vydali ku břehům Rio Grande. Pod tíhou sdělení, že všichni už jsou v Mexiku a skutečnosti rčení: Všude dobře, tak co tady, vydali se títo dobrodruzi do El Pasa, aby v kantýně jakési Felleny šířili kulturu prvobytně pospolných trampů z okolí Rio Magoro Berounkas. Zda se jim podaří udělat díru do světa, případně jinou díru, vás budeme pravidelně informovat prostřednictvím Times & Colt.

Times & Colt chválí!

Hráli, pili, dováděli, dobrou vůli spolu měli. Již dvacet let je tomu co naše bály s námi sdílí a svými písněmi obohacuje svojí muzikou věhlasná kapela **ELDORADO** se svým kapelníkem a multiinstrumentalistou Tomášem z Perglů. K blížícímu se výročí tohoto význačného hudebního tělesa přejeme hodně zdraví a dlouhý pobyt na prknech, která znamenají svět. U příležitosti těchto oslav hodlají jejich squaw založit i novou podskupinu kapely a to „Balet Českého rozhlasu“, který významně posílí všechna vystoupení této

skupiny. Přípravou byl pověřen nestor kapely, stařec Zdeněk Praděd Sadovský, jemuž přejeme hodně zdraví a sil nejen k práci, ale i k 80. výročí jeho příchodu na svět. K tomu velké ovace, přeje naše nadace!

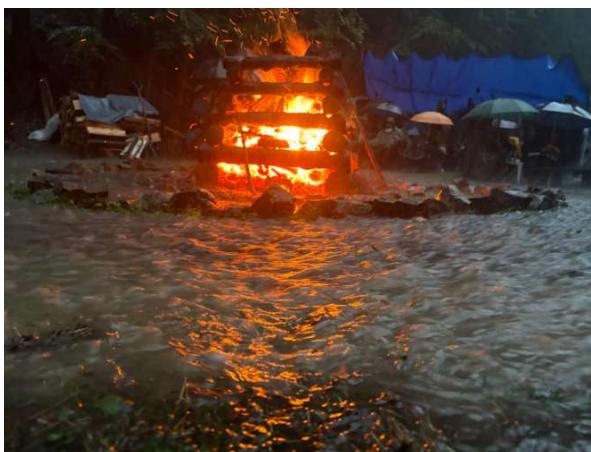
L.P. 2025 - DRUHÉ LETOKRUHY- TENTOKRÁT ČESKÉ

Úžasné setkání trampů z celého světa, navazující na tradici světových potlachů. Přípravu i uspořádání si vzali zasvé Kroměřížští kamarádi, kteří věnovali přípravě značné úsilí, za což jim vřelý patří dík. Zároveň s pozvánkami pro naši osadu nám bylo ctí, že nás kamarádi požádali o zahraniční tramské hymny při zahájení potlachu. Někteří kamarádi se vydali do Adamovy rokle, kde se potlach konal, vybudovat lágr a zázemí pro ostatní osadníky. Část party se ubytovala v chatkách poblíž Adamovy rokle. Při pátečním vzpomínkovém večeru u malého ohně se v kamarádské atmosféře vystříдалo hodně osadních souborů, dvojic i jednotlivců. Při písničkách, vzpomínkách i veselých historkách panovala dobrá nálada až do pozdních hodin. Náš ansámbl se žel

bohu nesešel, a tak prapor starých tramských songů za Středočechy nesli kamarádi z Pozvolné smrti. V sobotu odpoledne probíhali tramské soutěže a na chvíli se přes mlhu prodralo i sluníčko. V pozdním odpoledni se konečně dala dohromady i naše parta. Večer se přiblížil a dlouho očekávaná a měsíce připravovaná akce mohla začít. Nejprve přivítáním kamaráda Upíra, který nesl odpovědnost nejen za přípravu, ale i zdárný průběh, pak dojemná básnička Hanky Hosnedlové a na úvod proběhl propracovaný rituál zapálení ohně bez použití zápalek. Kamarádi Staré řeky zahráli hymnu, Nafťák v vtípem sobě vlastním převzal konferování, uvítal kamarády z blízka i z daleka, vzpomenuli jsme si na pardy, kteří už se odebrali do věčných lovišť a Kamarádi Staré řeky zahájili zpívanou část večera.

S prvními tóny písničky už začala padat sem tam nějaká kapka, nastalo otevírání deštníků a navlékání pláštěnek. Nebe ztemnělo, zablesklo se, zahřmělo, zvedl se fukejř a spustila se průtrž mračen, jakou jsme dlouho nezažili. Ze zoufalství jsme hráli dál veselé tramské písně, abychom alespoň trochu zpříjemnili kamarádům u

táboráku, přes který se valila voda. Netrvalo dlouho a byli jsme duch skrz naskrz všichni. Po deváté hodině přišla další, asi hodinová průtrž s hromy a blesky, a tak většina kamarádů vylila vodu z futrálů od kytar a opustila camp. Drsnější a vodě odolná část účastníků vydržela, ohnivec topil jak na lokomotivě, ti, kteří vydrželi, hráli a různá exoti i v loužích tančili až do rána. Postarali jsme se i o kamarády, kteří vzhledem k zdravotnímu stavu se jen stěží pohybovali, pomohli s noclehem kamarádům, kteří neměli kvůli potopě kam složit hlavu a zbytek noci strávili ve vlhkém stanu. Ráno bylo o něco veselejší, i když občas zapršelo. Oproti večerní průtrži to byla procházka růžovým sadem. Tak tak jsme stačili popřát Martě k půlkulatým narozeninám. Nahoře na campu pak proběhlo hromadné památné focení, rozdávání trofejí, pamětních upomínek a placek a nakonec i loučení s kamarády od nás i z celého světa. Ta nostalgie přepadla snad každého z nás, vždyť většina

kamarádů je již v pokročilém věku, a jen bůh ví, kolikrát a zda se vůbec ještě setkáme. Kroměřížským kamarádům patří velký dík za práci i vydanou energii při přípravě a průběhu 2. Letokruhů, jak někdo vtipně poznamenal „Vodokruhů“. Ve vzduchu zůstala viset otázka. Vezme někdo z trampů na svá bedra uspořádání dalšího světového setkání trampů?

Září L.P,2025 pro paměť sepsali Baron a Marta

Tyterušky 2026

Tyterušky všichni známe. Je to neobyčejný přírodní úkaz, který objevili trampové při zimním táboření v Údolí Ztracených. Táboří se tam 3dny a my starší a méně zdatní je tam jezdíme navštěvovat.

Letos jsme jely v sobotu my dvě, matka s dcerou naším oplíkem. Cesta byla báječná, všude kolem silnice byly stromy ozdobené sněhem.

Při sjíždění lesem od silnice se jelo dobře, sníh byl ujetý auty na svážení dřeva. Později byla před námi jen jedna stopa auta (Pak jsme zjistily, že to byl Baron). Malý potůček dole jsme přejely jen s malým drcnutím do země. Chtěly jsme přejet i druhý potok u lávky, vjely jsme tam a auto se nechtělo vyjet do druhého břehu, zůstaly jsme předními koly na břehu a zadními v potoce. Naštěstí se nám povedlo vyjet pozadu. Auto jsme tam nechaly a došli jsme na tábořiště. Tam byla idylka: oheň, kafe,

portské, řeči atd..

Bylo nás tam 9. My dvě, Marta s Pepou, Panák s Michalem, Míra Panenka, Tomáš Boháček, Jana Králová a jeden kamarád od Plzně.

Jana Králová večer při cestě tam upadla a zlomila si ruku v zápěstí. Přesto si postavila stan, přespala a pak všechno sbalila a rozhodla se, že pojedje s námi domů, bolest ji přemohla.

Vyjely jsme asi ve 3 hodiny. Nejvíce jsme se bály toho potůčku. Zuzana naštěstí pro jistotu vzala z domova sekyru, pro všechny případy. Teď s ní krásně odsekala led, hodila tam několik kamenů a když jsme potůček v pohodě přejely, oddychly jsme si. Najednou asi po 500m nám začalo auto klouzat po ujetých stopách. Hnusná chvílka. Vlevo stráž, vpravo strž. Bylo to právě v tom místě, jak tam nejsou žádné stromy, o které by se mohlo auto opřít, jen roští, to by byly tak tři kotrmelece. Vystoupily jsme z auta, naštěstí to šlo, ještě jsme nevisely na hraně. Zuzana chtěla nasekat větve na podložení kol, to známe z filmů, měla tu sekeru, ale žádné větve tam v dosahu nebyly. Tak jsme začaly hrabat pod kořeny stromů ve stráni. Byla tam hlína a listí. Podsypávaly jsme kola, i Jana se zlomenou rukou. Najednou jelo ze shora proti nám auto. Podařilo se nám ho zastavit, byla to Dita. Hned nám pomáhala, tak jsme posypaly velký kus cesty. Pak jelo auto zase ze zdola - to byl Baron s Martou. On má auto s čtyřkolkou, tak že nás vytáhne. Ale okolo nás nemohl projet. Tak nejdřív zaválela Dita a vyjela do mělkého příkopu u strání. Pak Zuzana nastartovala a po posypané cestě vyjela až nahoru ke skládce dříví. Baron předjel okolo Dity a ta pak předvedla hrdinský kousek, v tomto terénu se otočila (naštěstí ne na střechu). Baron naložil mě a Janu a vyzval Ditu, aby jela za námi. Podařilo se. U skládky jsme přisedly k Zuzaně, Dita s Baronem vyjeli nahoru a my za nimi také. Dita jela do Rakovníka. Baron nás nechal předjet a jistil nás celou cestu do Berouna - to bylo příjemné, už to zase přimrzalo a začalo se stmívat.

Janu jsme odvezly na nádraží do Berouna. Jela vlakem do Hořovic. Tam šla z nádraží do nemocnice, kde jí zrentgenovali ruku, potvrdili zlomeninu, dali do sádry a v půl 10 se Jana dostala domů. Statečná to žena.

Tyterušky tam letos nebyly, bylo na ně moc teplo, nejraději mají -15°.

Povstaňte kamarádi.....

Caballeros a Dams

Svátek zesnulých - **Día de los Muertos** je v Mexiku starodávná tradice, jejíž kořeny sahají až do předkolumbovských dob. Caballeros a Dams se scházejí, aby vzpomínali na své zesulé, ovšem nikoli se smutkem, ale s radostí. Pravidelně vzpomínáme na kamarády, kteří již nejsou mezi námi. Na našem pietním kříži v údolí letos přibyla další destička, poté co od nás v červnu roku 2025 odešla kamarádka Manka v nedožitých 78 letech. Byla iniciátorem mnoha šprťouchlat a taškařic a řídila se svým heslem: „At' nikdy nedostaneme rozum!“ Tak tedy po vzoru mexikánských caballeros zvedněme číše a všem: **Brindo por tu salud !**

2025 – rok, který nepřál vodě, aneb „konec vodáků v Čechách“

Na loňský rok bylo naplánováno celkem 12 akcí, některé neproběhly, většina jich byla poznamenána nedostatkem vody a jiné byly zkaleny jinou nepřízní osudu. Jen menšina jich proběhla v pohodě.

LEDEN

Tříkrálová plavba po Labi proběhla bez nás, polovina posádky (Tonda s partnerkou) omarodila a Egy to odpískal a zůstal zbaběle doma a já jsem zvolila náhradní program – pěšárnu do Toulouvcových Maštálí.

BŘEZEN

Otava – já a Egy. Tradičně ze Sušice, ale bylo málo vody, nějak nám ta Pálava nejela, tak jsme skončili už v Čejeticích místo v Písku.

DUBEN

Velikonoce – odložená plavba po Labi Njord – nikoli pádlovací voda – posádka Egy, Tonda, já a Mirka. Pluli jsme mezi Nučnicí a Sebužínem, tam bylo vody dost, ale radost z povedené akce byla zkalena zprávou o úmrtí kamarádky Bedřišky Klabíkové.

KVĚTEN

7.-11.5. Ohře – akce, kterou nám někdo nepřál. Rozpadla se parta – Rebro omarodil, Chromci měli pracovní povinnosti, nakonec to vzdal i Ejzy. Zůstali jsme jen já a Egy. Vlak z Plzně do Chebu měl zpoždění, návazný vlak do Tršnice nepočkal, tak jsme čekali my. V Tršnici měla hospoda U panenky zavřeno a Ohře vypadala jako Litavka pod lávkou k berounskému nádraží, Nedalo se to jet. Jindra nás pozval ke svému švagrovi do Kynšperka. Přespali jsme u nich a druhý den jsme to zkusili z Kynšperka. No, byla to bída, místy jsme museli brodit. Jez Černý Mlýn byl nově přestavěný, krásná šlajsníčka při levém břehu, ale protože bylo málo vody, Egy mě vysadil na břeh a jel sám. Při nasedání pod jezem mi dosud nebezpečný břeh ujel pod nohou a já zahučela do vody. Všude jí bylo málo, ale já v ní byla najednou až po krk. Asi aby mi to nebylo líto, Egy vypadl z lodi a vymáchal se taky. „Až bude nějaké slušné místo na přistání, tak se převlíkneme“. Slušné místo bylo až v Sokolově a když Egy viděl, jak je málo vody, z jiných lodí jak posádky musí brodit, usoudil, že to nemá cenu, tak jsme se převlíkli definitivně a šli na vlak. Egy pak už zůstal doma, já jsem vyrazila s Jarkou a Jiřinou na pěšárnu.

22.-22.5. Baťův kanál

Jedna z mála akcí, které se povedly, ale motorové lodi (dvě), nikoli pádlovací voda

ČERVEN

Sázava – Eva nás pozvala na Stvořidla, ale pro nedostatek vody se to nedalo jet. Kousek jsme se svezli, ale celkově jsme byli zklamaní.

SRPEN

Jizera – Eva a já, Egy se nepřidal, že to stejně nebude mít cenu – není voda. Měl pravdu, přesto se mi Jizera líbila, protože jsem ji neznala, ale Eva byla z nedostatku vody zklamaná. Po soutoku s Labem jsem zjistila, že Labe je daleko teplejší než Jizera.

ZÁŘÍ – hned tři akce

5.-14.9. Francie, tentokrát ne kanál, ale řeka Lot. Náhdera – projížděli jsme Francouzským krasem, všude skály a starobylá městečka. To byla jedna z povedených akcí, ale zase ne pádlovací, ale na motorové lodi.

Kolem 28.9. Jindra s Toníkem plánovali návštěvu u Klabíka na „václavoviny“, ovšem v Sebužíně opět zařadovala zlá kmotra s kosou (zemřel náhle Václav II.) a nebyla nálada na juchání, a tak akce byla zrušena.

28.9. Vltava – Prahou přes tři jezy. Jeli jsme ve čtyřech – Eva, já, Vašek Balule a Jarka Pakostnice. Eva vzala raft pro čtyři a já naplánovala, že dojedeme až do Podbaby a ne jenom na Štvanici. Ovšem raft není Pálava, je mnohem pomalejší, a když místo čtyř (Jarka s Vaškem se převážnou část cest jenom kochali místo pádlování) pádlují jenom dvě, je to docela fuška. Byla jsem ráda, že jsme skončili jako vždycky na Štvanici.

ŘÍJEN

S Evou jsme si brousily zuby na Rokytku, ale pořadatelé ji zrušili.

LISTOPAD

Berounka – tradiční podzimní akce. Konečně celkem uspokojivá pádlovací voda, i když i tady mohlo být vody víc, abychom nemuseli pod jezy brodit.

Snad ten letošní rok bude víc nejen vody, ale i pohodových akcí.

Ahoj!!

Jana

Další plány vodácké sekce na r. 2026

Duben – velikonoce – voda nebo pěšárna?

Navrhovala jsem brigádu na hradě Starý Bernštejn, ale to by musel někdo domluvit s hradním pánem Milošem... Najde se někdo?

Květen – 7.-11.5.? Vltava ze Soumarského Mostu. Tato akce se začíná slibně rýsovat.

23.5. Vodácký maraton na Berounce. Tentokrát beže mě. Ruka už sice bude zahojená, ale Maraton je přece jen extrémní podnik.

Červen – datum ještě není stanoveno Lužnice nebo Vltava z Č. Budějovic. Podle toho, kde bude voda.

Září – termín expedice do Francie je už stanovený.

28.9. Prahou přes tři jezy – tradiční akce, to si nenecháme ujít.

Listopad – někdy okolo 17.11. jako vždy Berounka z Chrástu.

Nejspíš budou i další akce, ale zatím nejsou naplánovány.

SRANDY NENÍ NIKDY DOST !!!

**Neříkej, že nemůžeš, když nechceš.
Protože přijdou velmi brzy dny,
kdy to bude daleko horší.
Budeš pro změnu chtít
a pak už nebudeš moci.**

JAN WERICH

**DVĚ TEQILLY NAVÍC A
DOPADNEŠ TAKHLE!**

iStock
Credit: Marc Dufresne

**V ŠEDESÁTI SEX
NEKONČÍ.**

**JEŠTĚ S VÁMI VYJEBE
DŮCHODOVÝ SYSTÉM!**

DŮLEŽITÉ SDĚLENÍ. Redakce velice děkuje všem dopisovatelům a příspěvatelům tohoto listu. Vzhledem k omezeným prostorovým možnostem a omezeným redaktorům, se toho letos už víc do listu T & C letos nevejde. Děkujeme za pochopení, ostatní hledejte na www.kamaradistarereky.cz